

**Kamer
van Volksvertegenwoordigers**

ZITTING 1969-1970

10 FEBRUARI 1970

WETSVOORSTEL

betreffende het onverdeelbaar landbouwbedrijf.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

In bepaalde dichtbevolkte gewesten van ons land verdwijnen de landbouwbedrijven, het ene na het andere, ten gevolge van onoordeelkundige verkaveling en vervreemdingen. Het wordt meer dan tijd, om het behoud van enkele landbouwbedrijven, in de mate van het mogelijke, voor de toekomst veilig te stellen.

Om dat te bereiken zou een algemene afbakening van 's lands bodem, met de definitieve toewijzing van landbouwzones, heilzame gevolgen hebben. Doch zelfs in de onderstelling dat deze landbouwzones tot stand komen, blijft het een dwingende noodzaak binnen die landbouwzones rationeel samengestelde bedrijven te behouden.

Dit voorstel strekt ertoe de eigenaar van een hofstede met landerijen die tenminste 5 hectaren beslaan toe te laten, zijn bedrijf onverdeelbaar te laten verklaren.

Het zuiver eigenaarsbedrijf is in ons land eerder zeldzaam. Daarom bepaalt ons voorstel, dat bij dit onverdeelbaar bedrijf ook de pachtgronden kunnen gevoegd worden volgens de in artikel 3 bepaalde procedure. Die toevoeging van pachtgronden geschiedt onder de vorm van een pachtverlenging voor de termijn die werd bepaald voor het onverdeeld eigenaarsbedrijf.

De termijn van de onverdeelbaarheid bedraagt maximum 99 jaar, naar het voorbeeld van de termijn voor erf-pacht. Ook het pachtregime gelijkt op dat van de erf-pacht : alle lasten mochten gedragen worden door de pachter, maar de pachter bekomt een onbeperkt recht om het pachtgoed te verbeteren door het oprichten van gebouwen, het uitvoeren van werken en het aanleggen van beplantingen.

Het is de vrederechter die de verklaring van onverdeeldheid ontvangt. Het is ook hij die oordeelt over de vordering tot pachtverlenging ten einde pachtgoederen te voegen bij het onverdeeld eigendomsbedrijf. De verpachter kan zich verzetten tegen de vraag tot pachtverlenging indien daartoe gegronde redenen van persoonlijke en familiale aard bestaan, of indien die verlenging in strijd zou zijn met de economische belangen van de landbouw. De vrederechter kan de pachtverleningen slechts

**Chambre
des Représentants**

SESSION 1969-1970

10 FÉVRIER 1970

PROPOSITION DE LOI

relative à l'exploitation agricole indivisible.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Dans certaines régions de notre pays, à forte densité de population, les exploitations agricoles disparaissent les unes après les autres par suite d'aliénations et de lotissements peu judicieux. Il est plus que temps d'assurer, dans la mesure du possible, la survie de quelques exploitations agricoles pour l'avenir.

Un plan général d'aménagement foncier, comportant la désignation définitive de zones agricoles, aurait des conséquences utiles à cette fin. Mais, même en supposant que ces zones agricoles voient le jour, subsiste l'impérieuse nécessité de conserver, à l'intérieur de ces zones agricoles, des exploitations constituées de manière rationnelle.

La présente proposition de loi a pour objet de permettre au propriétaire d'une ferme englobant des terres couvrant au moins cinq hectares de faire déclarer son exploitation indivisible.

L'exploitation composée uniquement de biens propres est assez rare dans notre pays. C'est pourquoi notre proposition prévoit que l'on peut, selon la procédure fixée à l'article 3, joindre à cette exploitation indivisible les terres affermées. Cette adjonction de terres affermées s'effectue sous la forme d'une prorogation de bail pour la durée fixée à l'indivisibilité des biens en propositio.

La durée de l'indivisibilité s'élève à 99 ans au maximum, à l'exemple du bail emphytéotique. Le régime d'affermage ressemble également à celui du bail emphytéotique : toutes les charges doivent être supportées par le preneur, mais il obtient un droit illimité de bonifier le bien affermé en y dressant des constructions, en y exécutant des travaux et en y effectuant des plantations.

Le juge de paix reçoit la déclaration d'indivisibilité. Il apprécie également la demande de prorogation de bail, afin d'ajouter des biens affermés à l'exploitation en propre indivisible. Le bailleur peut s'opposer à la demande de prorogation de bail s'il a pour cela des motifs sérieux de nature personnelle et familiale, ou si cette prorogation est contraire aux intérêts économiques de l'agriculture. Le juge de paix ne peut refuser la prorogation de bail qu'après avoir recueilli l'avis de l'agronome de l'Etat de la

weigeren, na het advies te hebben ingewonnen van de rikslandbouwkundige van de streek, behalve wanneer het pachtgoed onder toepassing valt van artikel 1, artikelen 2 en 6 van de wet van 4 november 1969 betreffende de landpacht.

Het regime van het onverdeelbaar landbouwbedrijf komt hierop neer :

- 1° het kan in principe slechts in zijn geheel vervreemd worden (art. 5);
- 2° het kan in principe slechts in zijn geheel onteigend worden (art. 6);
- 3° het kan niet verdeeld worden (art. 7);
- 4° het kan slechts in zijn geheel in pand gegeven worden (art. 8).

Gedeeltelijke vervreemding is nochtans mogelijk in het raam van de ruilverkaveling, of mits bijzondere machting van de Minister van Landbouw.

Gedeeltelijke onteigening is eveneens mogelijk mits bijzondere machting van de Minister van Landbouw.

Bij het openvallen van de nalatenschap van de bedrijfsleider, wordt het onverdeelbaar bedrijf niet verdeeld. Het wordt in zijn geheel overgenomen door één van de erfgenamen, die betalingstermijnen van maximum 9 jaar geniet.

In geval van beslag op het onverdeelbaar bedrijf, kan de Minister van Landbouw tussenbeide komen en de schuld van de bedrijfsleider laten vereffenen door het Landbouwinvesteringsfonds, dat zodoende schuldeiser wordt van de bedrijfsleider.

Alle bestanddelen van het onverdeelbaar bedrijf moeten aangewend worden in land- of tuinbouw. De Minister van Landbouw, de verpachter en alle belanghebbenden kunnen optreden om deze regel te doen naleven.

Zoals blijkt uit wat voorafgaat, is de draagwijdte van dit voorstel vooral beperkt, aangezien alles afhangt van het initiatief van de bedrijfsleider zelf. Indien hij daartoe het initiatief niet neemt, kan hem geen onverdeelbaarheid opgelegd worden.

Ons voorstel voorziet enkel in een gedwongen uitbreiding van de onverdeelbaarheid tot goederen, die ten gevolge van ruilverkaveling of ruiling bij het onverdeelbaar bedrijf gevoegd worden.

Zullen de bedrijfsleiders gebruik maken van de mogelijkheid hun bedrijf onverdeelbaar te maken ?

De landbouwer die enkel eigen goederen uitbaat zal wellicht terugschrikken voor de gevolgen van de onverdeelbaarheid, die zijn vrijheid van handelen en verhandelen beknot. Nochtans zal de overweging, dat de onverdeelbaarheid hem veilig stelt tegen onoordeelkundige gedeeltelijke onteigeningen, een gunstige invloed hebben.

Maar vooral de bedrijfsleider, die naast een eigen hofstede en eigen landerijen, ook pachtgronden uitbaat, — en in dat geval verkeert de overgrote meerderheid — zal in de onverdeelbaarheid de waarborg zien van een veilige toekomst en een wettelijk gewaarborgde bestaanszekerheid. Bovendien wordt hij bevrijd van de financiële zorgen die voortspruiten uit zijn verplichting pachtgronden in te kopen, telkens wanneer daartoe gelegenheid wordt geboden. Zijn pachtrecht van 99 jaar beveiligt zijn bestaan, en zelfs dat van zijn opvolgers gedurende twee generaties.

Na verloop van enige tijd zal blijken welk het nut geweest is van de wettelijk ingerichte onverdeelbaarheid van een landbouwbedrijf. Wellicht zal alsdan kunnen gedacht worden aan verder reikende maatregelen om de onverdeelbaarheid tot zoveel bedrijven mogelijk uit te breiden.

Het traditionele recht van overneming en de erfstellingen over de hand, die wij aantreffen onder diverse vormen in

région, sauf lorsquie le bien affermé tombe sous l'application de l'article I, articles 2 et 6 de la loi du 4 novembre 1969 relative au bail à ferme.

Le régime de l'exploitation agricole indivisible se résume aux points suivants :

- 1° l'exploitation ne peut, en principe, être aliénée qu'en sa totalité (art. 5);
- 2° l'exploitation ne peut, en principe, être expropriée qu'en sa totalité (art. 6);
- 3° l'exploitation ne peut être divisée (art. 7);
- 4° l'exploitation ne peut être donnée en garantie qu'en sa totalité (art. 8).

Une aliénation partielle est toutefois possible dans le cadre d'un remembrement, ou moyennant une autorisation spéciale du Ministre de l'Agriculture.

Une expropriation partielle est également possible moyennant une autorisation spéciale du Ministre de l'Agriculture.

Lors de l'ouverture de la succession du chef d'exploitation, l'exploitation indivisible n'est pas divisée. Elle est reprise dans sa totalité par un des héritiers, qui bénéficie de délais de paiement pouvant atteindre neuf ans au maximum.

En cas de saisie de l'exploitation agricole indivisible, le Ministre de l'Agriculture peut intervenir et faire régler la dette du chef d'exploitation par le Fonds d'investissement agricole, lequel devient ainsi le créancier du chef d'exploitation.

Tous les éléments constitutifs de l'exploitation indivisible doivent être affectés à l'agriculture ou à l'horticulture. Le Ministre de l'Agriculture, le bailleur et tous les intéressés peuvent intervenir pour faire respecter cette règle.

Comme il ressort de ce qui précède, la portée de la présente proposition est surtout limitée, étant donné que tout dépend de l'initiative personnelle du chef de l'exploitation agricole. S'il n'en prend pas l'initiative, l'indivisibilité ne peut lui être imposée.

Notre proposition ne prévoit qu'une extension forcée de l'indivisibilité aux biens adjoints à l'exploitation indivisible à la suite d'un remembrement ou d'un échange.

Les chefs d'exploitation feront-ils usage de la faculté de rendre leur exploitation indivisible ?

L'agriculteur qui n'exploite que des biens propres appréciera peut-être les conséquences de l'indivisibilité, qui réduit sa liberté d'action et de transaction. Toutefois, considérant que l'indivisibilité le met à l'abri d'expropriations partielles peu judicieuses, il pourra être influencé favorablement.

Mais c'est surtout le chef d'exploitation agricole qui, outre sa ferme et ses terres en propre, exploite également des terres affermées (et c'est le cas pour l'immense majorité d'entre eux) qui verra dans l'indivisibilité la garantie d'un avenir sûr et d'une sécurité d'existence garantie par la loi. Il est, en outre, délivré des soucis financiers résultant de son obligation d'acheter les terres affermées chaque fois que l'occasion lui en est offerte. Son droit d'affermage de 99 ans garantit son existence et même celle de ses successeurs durant deux générations.

Après quelque temps apparaîtra l'utilité de l'indivisibilité d'une exploitation agricole, prévue par la loi. L'on pourra peut-être alors envisager des mesures plus poussées en vue d'étendre l'indivisibilité au plus grand nombre possible d'exploitations.

Le droit traditionnel de reprise et de substitution, que l'on rencontre sous diverses formes dans toutes les législations

alle wetgevingen van West-Europa, volstaat niet voor de Belgische realiteit, die gekenmerkt wordt door een overgrote meerderheid van pachtuitbatingen. Het landbouwbedrijf zou moeten gegrondvest zijn op vaste regels die een zakenlijk recht beheersen. Maar het belgisch bedrijf is gewoonlijk — en praktisch altijd voor een goed deel — de speelbal van de wisselvalligheden die een persoonlijk recht beïnvloeden. De verlenging van de pachtrechtten, waartoe ons voorstel strekt, betekent in feite een verzakelijking van die persoonlijke pachtrechtten. En daar precies komt het op aan.

d'Europe occidentale, ne suffit pas à la réalité belge, caractérisée par une immense majorité d'exploitations affermées. L'exploitation agricole devrait être fondée sur des règles fixes qui régissent un droit réel. Mais l'exploitation agricole belge est habituellement, et pour une bonne partie, le jouet des vicissitudes qui influencent un droit personnel. La prorogation des droits d'affermage, préconisée par notre proposition, équivaut, en fait, à transformer en droits réels ces droits personnels d'affermage. Et c'est précisément de cela qu'il s'agit.

L. LINDEMANS.

WETSVOORSTEL

Artikel 1.

De eigenaar en de gezamenlijke vruchtgebruikers en naakte eigenaars of mede-eigenaars van onroerende goederen, bestaande uit een beklede hofstede en landerijen met een oppervlakte van tenminste vijf hectaren, kunnen bij afwijking van artikel 815 van het Burgerlijk Wetboek deze gezamenlijke goederen voor hen en hun rechtsopvolgers onverdeelbaar verklaren voor een termijn van ten hoogste negenennegentig jaar.

Art. 2.

De verklaring van onverdeelbaarheid wordt ontvangen door de vrederechter, die er de verzoekers akte van verleent.

Deze akte wordt kosteloos geregistreerd en overschreven bij de hypothekbewaarder op benaastiging van de meest gerechte partij.

Art. 3.

§ 1. — De pachtovereenkomst betreffende onroerende goederen, die tezamen met de in het eerste artikel bedoelde goederen, uitgebaat worden, kan door de vrederechter worden verlengd om te eindigen met de in hetzelfde artikel bepaalde termijn, en deel uit te maken van de gerechtigden van het onverdeelbaar landbouwbedrijf.

§ 2. — De aldus verlengde pachtovereenkomst is niet opzegbaar voor het verstrijken van haar termijn.

Zij kan overgedragen worden en is vatbaar voor onderverpachting samen met het geheel van het onverdeelbaar bedrijf.

De pachter heeft het volstrekte recht om het pachtgoed te verbeteren door beplantingen, gebouwen en werken, zelfs zonder de goedkeuring van de verpachter of machtiging van de rechter. Op het einde van de pachtovereenkomst heeft hij recht op de meerwaarde die hij aan het pachtgoed heeft gebracht, eventueel te compenseren met de aan hem te wijten minderwaarde. De kosten van de beschrijvende staat bij in- en uittrede zijn ten laste van de pachter.

De pachter draagt alle lasten van het pachtgoed, met inbegrip van de grondlasten en de gebruikelijke verzekeringskosten. Hij draagt alle kosten, zowel in eis als in verweer, betreffende de rechtsvorderingen die betrekking hebben op de uitbating van het pachtgoed, zelfs indien zij uitgaan van of gericht zijn tegen de verpachter.

Voor het overige zijn de algemeen geldende regelen inzake landpacht van toepassing.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

Le propriétaire et l'ensemble des usufruitiers et des nupropriétaires ou copropriétaires de biens immobiliers se composant d'une ferme occupée et de terres d'une superficie minimale de cinq hectares peuvent, par dérogation à l'article 815 du Code civil, déclarer que ces biens conjoints sont indivisibles pour eux et leurs successeurs, pour une durée de nonante-neuf ans au maximum.

Art. 2.

La déclaration d'indivisibilité est reçue par le juge de paix, qui en délivre acte aux demandeurs.

Cet acte est enregistré et transcrit gratuitement chez le conservateur des hypothèques aux soins de la partie la plus diligente.

Art. 3.

§ 1er. — Le bail relatif aux biens immobiliers exploités conjointement avec les biens visés à l'article premier peut être prorogé par le juge de paix, pour prendre fin à l'expiration du délai prévu au même article et faire partie des droits de l'exploitation agricole indivisible.

§ 2. — Le bail ainsi prorogé ne peut faire l'objet d'un congé avant l'expiration de son terme.

Il peut être cédé et sous-loué avec l'ensemble de l'exploitation agricole indivisible.

Le preneur a le droit absolu d'améliorer le bien par des plantations, des bâtiments et des travaux, même sans l'approbation du bailleur ou sans l'autorisation du juge. Il a droit, à l'expiration du bail, à la plus-value qu'il a donnée au bien, à compenser éventuellement par la moins-value qui lui est imputable. Les frais de l'état des lieux à l'entrée et à la sortie sont à charge du preneur.

Le preneur supporte toutes les charges du bien affermé, y compris les charges foncières et les charges d'assurance. Il supporte tous les frais, tant en demande qu'en défense, afférents aux actions en justice qui concernent l'exploitation du bien, même si elles émanent du bailleur ou sont dirigées contre lui.

Pour le reste, les règles généralement en vigueur en matière de bail à ferme sont d'application.

§ 3. — De vordering tot pachtverlenging wordt berecht en beslecht zoals geschillen inzake landpacht.

De rechter kan de pachtverlenging slechts weigeren, na het advies van de rikslandbouwkundige van de streek te hebben ingewonnen, of in de gevallen bedoeld door artikel 1, artikelen 2 en 6 van de wet van 4 november 1969 tot wijziging van de pachtwetgeving en van de wetgeving betreffende het recht van voorkoop ten gunste van huurders van landeigendommen.

Hij beoordeelt de vordering tot pachtverlenging, rekening houdend zowel met de economische belangen van de landbouw als met de gewettigde persoonlijke en familiale belangen van al de betrokken partijen.

§ 4. — Zodra het vonnis, dat pachtverlenging toestaat, kracht van gewijsde heeft verworven, wordt het door de meest gereide partij bij de hypothekbewaarder aangeboden voor overschrijving op de pachtgoederen en voor inschrijving in rand van de overschrijving van de akte houdende verklaring van onverdeelbaarheid.

Art. 4.

De uitrusting van het bedrijf is onverdeelbaar zoals het bedrijf zelf, doch de bedrijfsleider heeft het volstrekte recht de individuele bestanddelen ervan, als daar zijn materialen, voorraden en dieren, te wijzigen volgens de regelen van een rationele uitbating.

Art. 5.

De bestanddelen van het onverdeelbaar landbouwbedrijf kunnen slechts samen met het geheel vervreemd worden, tenzij door ruilverkaveling.

Om dwingende sociale redenen, kan de Minister van Landbouw individuele afwijkingen toestaan, die evenwel geen waardeverlies van meer dan tien procent voor het onverdeelbaar landbouwbedrijf mogen met zich brengen.

Art. 6.

De bestanddelen van het onverdeelbaar landbouwbedrijf kunnen slechts samen met het geheel onteigend worden.

De Minister van Landbouw kan individuele afwijkingen toestaan aan de onteigenaar. Hij kan zijn machtiging afhankelijk stellen van het verwezenlijken van ruilingen, ten einde de waarde van het onverdeelbaar bedrijf te handhaven.

Art. 7.

De bestanddelen van het onverdeelbaar landbouwbedrijf kunnen niet verdeeld worden.

Bij het openvallen van de nalatenschap van de bedrijfsleider, wordt het onverdeelbaar bedrijf overgenomen door één van de erfgenamen, overeenkomstig de regelen voorgeschreven door de wet van 16 mei 1900 betreffende het erfstelsel van de kleine nalatenschappen, en dit ongeacht de kadastrale opbrengst van de bedrijfsgoederen.

De overnemer kan aanspraak maken op betalingstermijnen van maximum negen jaar mits betaling van interest aan de wettelijke rentevoet. Hij geniet de tussenkomst van het Landbouwinvesteringsfonds van de Staat.

Art. 8.

De bestanddelen van het onverdeelbaar landbouwbedrijf kunnen slechts samen met het geheel in pand gegeven worden.

§ 3. — L'action en prorogation de bail est jugée et tranchée comme le sont les litiges en matière de bail à ferme.

Le juge ne peut refuser la prorogation de bail qu'après avoir recueilli l'avis de l'agronome de l'Etat de la région, ou dans les cas prévus à l'article I, articles 2 et 6, de la loi du 4 novembre 1969 modifiant la législation sur le bail à ferme et sur le droit de préemption en faveur des preneurs de biens ruraux.

Il apprécie la demande de prorogation de bail, en tenant compte tant des intérêts économiques de l'agriculture que des intérêts personnels et familiaux légitimes de toutes les parties en cause.

§ 4. — Dès que le jugement qui autorise la prorogation de bail est coulé en force de chose jugée, le bail est présenté au conservateur des hypothèques par la partie la plus diligente, pour être transcrit sur les biens affermés et être inscrit en marge de la transcription de l'acte portant déclaration d'indivisibilité.

Art. 4.

L'équipement de l'exploitation agricole est indivisible tout comme l'exploitation elle-même, mais le chef d'exploitation a le droit absolu d'en modifier les éléments constitutifs individuels, c'est-à-dire le matériel, les stocks et le cheptel, suivant les règles d'une exploitation rationnelle.

Art. 5.

Les éléments constitutifs de l'exploitation agricole indivisible ne peuvent être aliénés qu'avec l'ensemble, sauf en cas de remembrement.

Le Ministre de l'Agriculture peut, pour des motifs sociaux impérieux, accorder des dérogations individuelles, qui ne peuvent cependant entraîner pour l'exploitation agricole indivisible une dépréciation supérieure à 10 %.

Art. 6.

Les éléments constitutifs de l'exploitation agricole indivisible ne peuvent être expropriés qu'avec l'ensemble.

Le Ministre de l'Agriculture peut consentir des dérogations individuelles à l'expropriant. Il peut faire dépendre son autorisation de la réalisation d'échanges, afin de sauvegarder la valeur de l'exploitation agricole indivisible.

Art. 7.

Les éléments constitutifs de l'exploitation agricole indivisible ne peuvent pas être divisés.

Lors de l'ouverture de la succession du chef d'exploitation, l'exploitation agricole indivisible est reprise par un des héritiers conformément aux règles prescrites par la loi 16 mai 1900 apportant des modifications au régime successoral des petits héritages, quel que soit le revenu cadastral des biens.

Celui qui reprend l'exploitation peut prétendre à des délais de paiement de 9 ans au maximum, moyennant le paiement d'un intérêt au taux légal. Il bénéficie de l'intervention du Fonds d'investissement agricole de l'Etat.

Art. 8.

Les éléments constitutifs de l'exploitation agricole indivisible ne peuvent être donnés en gage qu'avec l'ensemble.

Ieder bevel dat aan het beslag of de verkoop bij dade-
lijke uitwinning voorafgaat dient, op straf van nietigheid,
aangezegd te worden aan de Minister van Landbouw.

Deze beschikt over een termijn van drie maanden om
betaling ten ontlaste van de schuldenaar aan te bieden.
Gedurende deze termijn worden beslag en verkoop opge-
schort. Het aanbod van betaling geldt als overdracht van
schuld.

De betaling ten ontlaste van de schuldenaar geschiedt
door het Landbouwinvesteringsfonds van de Staat, die het
onverdeelbaar landbouwbedrijf in pand neemt tot beloop
van de overgedragen schuld.

Art. 9.

De bestanddelen van het onverdeelbaar landbouwbedrijf
moeten aangewend worden in land- of tuinbouw. Ten ver-
zoek van de Minister van Landbouw, van de verpachter
of van belanghebbende derden, beveelt de vrederechter het
herstel van de goederen in hun land- of tuinbouwbestem-
ming, op kosten en risico van de bedrijfsleider.

Art. 10.

De onroerende goederen die in het bedrag werden opge-
nomen ten gevolge van ruilverkaveling of ruiling overeen-
komstig artikel 6, maken deel uit van het onverdeelbaar
landbouwbedrijf door een aanvullende verklaring voor de
vrederechter overeenkomstig artikel 2. Bij gebreke van vrij-
willige verklaring, vordert de Minister van Landbouw de
verklaring van onverdeelbaarheid.

De artikelen 43 en 46 van de wet van 25 juni 1956 betref-
fende de ruilverkaveling zijn van toepassing op de in artikel
6 van deze wet bedoelde ruilingen.

15 januari 1970.

Tout commandement préalable à la saisie ou à la vente
par voie parée, à peine de nullité, être notifiée au Ministre de
l'Agriculture.

Celui-ci dispose d'un délai de trois mois pour offrir paie-
ment à la décharge du débiteur. La saisie et la vente sont
suspendues pendant ce temps. L'offre de paiement a valeur
de transfert de dette.

Le paiement à la décharge du débiteur est effectué par
le Fonds d'investissement agricole de l'Etat, qui prend
l'exploitation agricole indivisible en gage à concurrence du
montant de la dette transférée.

Art. 9.

Les éléments constitutifs de l'exploitation agricole indi-
visible doivent être affectés à l'agriculture ou à l'horticul-
ture. A la requête du Ministre de l'Agriculture, du bailleur
ou de tiers intéressés, le juge de paix ordonne le rétablis-
sement des biens dans leur destination agricole ou horticole,
aux frais et risques du chef de l'exploitation.

Art. 10.

Les biens immobiliers incorporés à l'exploitation
à la suite d'un remembrement ou d'un échange, conformé-
ment à l'article 6, font partie de l'exploitation agricole indi-
visible moyennant une déclaration complémentaire devant le
juge de paix, conformément à l'article 2. A défaut de décla-
ration volontaire, le Ministre de l'Agriculture requiert la
déclaration d'indivisibilité.

Les articles 43 à 46 de la loi du 25 juin 1956 relative au
remembrement sont applicables aux échanges visés à l'arti-
cle 6 de la présente loi.

15 janvier 1970.

L. LINDEMANS.
G. DEVOS.
R. PEETERS.
M. DEWULF.
J. DE SERANNO.
